

om; enten det er Byerne eller Landet, som har Fordel af disse Love; at Byerne ville have noget Tab og Landet vil have Fordel, er mig klart, men det er ogsaa saa saare naturligt, al den Stund vi alle vide at i de sidste 20 Aar ere Priserne paa Landejendomme ikke blot her men rundt omkring i Europa gaaede nedad, mens Købstadejendomme ere gaaede op i Pris. Skatteværdien er derfor gennem den naturlige Udvikling for en meget stor Del flyttet fra Landet til Byerne, og naar Skatteværdien flyttes, er det en Selvfølge, at man saa ogsaa maa flytte en forholdsvis Del af Skatten. Det, som for mig er Hovedsagen ved Gennemførelsen af disse to Love, er altsaa ikke, om denne eller hin vil have personlig Fordel deraf, eller om dette eller hint Samfundslag vil have personlig Fordel deraf; det er slet ikke det; men det, som for mig er Hovedsagen, er det, at vi derigennem komme ind paa et retfærdigere Skattegrundlag, at vi faa en Del af de direkte Statsskatter overførte paa et Grundlag, som er absolut retfærdigere end Grundlaget for de nuværende Hartkornsskatter.

Andersen: Da jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale mig om det foreliggende Lovforslag, skal jeg i Dag indskrænke mig til en ganske enkelt Bemærkning. Jeg kunde saaledes ønske, særlig i Betragtning af, at Lovforslaget om Toldafgifterne synes at kræve en Kompensation, at henstille til det høje Tings Overvejelse, om man ikke burde søge denne Kompensation paa det her foreliggende Lovforslag i Stedet for at søge den eventuelle Kompensation paa den af Regeringen forelagte Lov om en forhøjet Brændevinsafgift. Jeg tror, at dette kunde naas, hvis man kunde enes om til det foreliggende Lovforslag at knytte en Bestemmelse om en stigende Skala, en stigende Skala med en Andelsprocent, hvis forholdsvis Størrelse skulde bestemmes paa de aarlige Finanslove. Jeg tror, at man gennem en saadan Ordning vilde naa et saadant Resultat, at man havde en Garanti for, at Statskassen til enhver Tid fik den nødvendige Kompensation, ligesom man ogsaa — hvad jeg anser for at være særdeles betydningsfuldt — vilde undgaa at begaa en Uretfærdighed, nemlig den Uretfærdighed, som man let kunde begaa, hvis man skal lade Brændevinsafgiftsloven være den Lov, som kompenserer de forskellige Indtægtstab, nemlig at lade de

fattige i vort Samfund betale Gennemførelsen af en Skattereform, hvis egentlige Formaal er til Fordel for de besiddende Klasser her i Samfundet. Jeg vil tillade mig at henstille denne Tanke til nøjere Overvejelse. Jeg tror tillige, at for saa vidt man kunde enes herom, vilde man have fjernet en af de vistnok væsentligste Hindringer for hele denne Skattereforms Gennemførelse.

la Cour: Det ærede Medlem for 7de Kreds henholdt sig til Retfærdigheden med Hensyn til Skatterne, og jeg er overbevist om, at han er af den Anskuelse, at denne foreslaaede Indtægts- og Formueskat er retfærdigere end de gamle Hartkornsskatter, i den Retning ere vi altsaa ikke uenige. Jeg mente imidlertid, at der skulde vises endnu lidt mere Retfærdighed, saaledes at Landet, som hidtil har været den Part, der navnlig i Forhold til dets Indtægter i de senere Aar har maattet svare ublu høje Skatter i Forhold til Købstæderne, ogsaa skulde stilles retfærdigere ved at man regulerede Skatterne. Det var egentlig blot det, jeg fremkom med; vi ere ellers ikke uenige om det andet.

Oct. Hansen: Som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds allerede har bemærket, ere de to Love, som vi nu i Dag have behandlet, nemlig Loven om Omlægningen og Loven om en Indkomst- og Formueskat, to Love, som komplettere hinanden; der er en ganske naturlig indre Forbindelse mellem dem; de vedrøre begge de direkte Skatter og udgøre en Helhed. Der synes desuden ikke at være nogen særdeles stor Uenighed mellem de to Ting med Hensyn til Lovenes Indhold. Vi kunne altsaa glæde os ved, at denne Samling maa kunne faa et ganske smukt Udbytte ved at faa to saa ganske betydelige Love vedtagne, og jeg antager ogsaa, at den højtærede Finansminister maa sætte Pris derpaa. Men jeg beklagede, den Gang den højtærede Finansminister forelagde disse Love forleden Dag, at høre ham sige, at han ikke ansaa det for forsvarligt at gaa til en væsentlig Reform paa de direkte Skatters Omraade, naar man ikke samtidig tilvejebragte en Ordning paa de indirekte Skatters Omraade. Det er det, som man med et populært Ord har kaldt Sammenkobling. Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) vilde ikke admittere dette Ord. Han sagde: Vi ville ikke koble Lovene sammen, nej, vi ville blot indrette det saaledes, at de skulle gaa af samtidig;